

Skattesystem, at det ikke rammer den rørlige Formue, men kun den faste. Jeg forbauses da over, at naar der fremkommer et Forslag, der virkelig vil ramme effektivt den rørlige Kapital, man da straks bliver bange derfor og siger: det lader sig ikke gøre, det ville Kapitalisterne ikke finde sig i. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) dvejlede særlig ved Statsgælden; han fandt det rigtigt, at det var foreslaet, at den udenlandske Statsgæld skulde være fri for denne Skat. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) hentydede i Gaar til forskellige mere eller mindre bankerotte Stater i Europa, som havde paadraget sig særlig Uvillie ved at lægge Skat paa deres Statsobligationer. Det gælder ganske sikkert netop om en Beskatning af de udenlandske Statslaan, som de paagældende Stater have paalagt. Derimod har jeg aldrig hørt, at det skulde have vakt nogen særlig Forargelse eller rystet Landets Kredit, at England har paalagt og opkrævet Skat af Obligationer til den hele, indenlandske Statsgæld, selv om den er paa Udlandets Hænder, og man har særlig nu under de nærværende vanskelige finansielle Forhold heller ikke taget i Betænkning at forhøje denne Skat til Dækning af Udgifterne ved den sydafrikanske Krig. Det blev gjort gældende af det ærede Medlem for Odense (Scavenius), at sligt kunde en stor og mægtig, rig Stat tillade sig, men Danmark var hverken mægtigt eller rigt. Nej, mægtigt er Danmark ikke. Hvad derimod Rigdom angaar, skal jeg dog blot minde om, at særlig en engelsk Statistiker har søgt at godtgøre, at Danmark næsteften England er det rigeste Land i Europa, og jeg tror, at der i alt Fald er en ret almindelig Erkendelse i Udlandet, særlig i de paagældende Kredse, af, at Danmarks Velstand er saa betydelig, at det nyder en, tør jeg sige, ret grundmuret Kredit i Udlandet, naar Talen er om Optagelsen af udenlandske Laan. Naar det samme ærede Medlem fra Odense berørte et Forslag, som indeholdes i det Lovforslag, jeg har haft den Ære at fremsætte om Optagelse af et Statslaan, og som gik ud paa eventuelt at overføre et Beløb af ca. 20 Millioner Kroner fra indenlandske Statsobligationer til udenlandsk Statsgæld, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at dette jo netop er betinget af, at de paagældende finde sig i et Afdrag en Gang for alle af 1 pCt., altsaa i Virkeligheden svarende til det halve af den Skat, der skulde paalægges.

Det er imidlertid navnlig Hensynet til Kreditforeningsobligationerne, som har gjort sig gældende hos forskellige ærede Talere baade i dette og det andet Ting. Jeg tilstaar, at ogsaa dette har forbaavset mig. Naar man uden videre gaar ud fra, at et Skatteafdrag af 2 pCt. af Renten vil medføre en Nedgang af Kreditforeningsobligationernes Kurs af 2 pCt., hvorledes har man da i sin Tid kunnet driste sig til at gaa til en Konvertering, der nedsatte Renten med $\frac{1}{8}$ eller $12\frac{1}{2}$ pCt.? Og naar man nu betragter det som givet, at denne Skat af 2 pCt. af Renten vil nedbringe Obligationernes Kurs med 2 pCt., saaledes som det gjordes gældende i Gaar af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard), vil jeg tillade mig at spørge: Vil det ærede Medlem da ogsaa hævde, at Konverteringen bragte en Nedgang af $12\frac{1}{2}$ pCt. i Kursen paa Kreditforeningsobligationer? Jeg tror, det vil falde ham vanskeligt. Sagen er jo da ogsaa ganske simpelt denne, at selve Paalæget af Skatten ikke i nogen Maade forandrer de Momenter, som bestemme Rentefoden, thi Udbudet af og Efterspørgslen efter Kapital forbliver ganske den samme. Hvad der skulde kunne være Tale om, var jo kun, at Kreditorerne fandt, at de nu kunde faa en mere indbringende Anbringelse af deres Penge end tidligere, men det vil ikke fremkomme derved, at man lægger en aldeles ligelig Skat paa al Kapital. Og naar det særlig siges, som det blev antydnet i Gaar: Saa kan man købe de danske, udenlandske Statsobligationer, som jo blive fritagne for Skatten, saa vil jeg dertil bemærke, at dels give disse en ringere Rente, saaledes som det er Tilfældet med de 3 pCt.s Laan, og dels staa de, hvis de give samme Rente, saa meget højere i Kurs i Udlandet, at det ikke svarer Regning at anbringe Penge i dem fremfor i de indenlandske Stats- eller Kreditforeningsobligationer for derved at spare Skat.

Dernæst er det med megen Styrke gjort gældende som en væsentlig Mangel ved Indkomstkildebeskatningen, at den ikke tillader Anvendelsen af en stigende Skala. Jeg tilstaar, at jeg betragter dette som et Fortrin, for saa vidt som den udelukker Anvendelsen af en vilkaarligt stigende Skala. Idet der her gives Fritagelse for det første Tusinde Kr. af hver Indtægt indtil 10,000 Kr., fremkommer der en, om man vil, stigende, om man vil, aftagende Skala, ganske svagt, ganske naturligt nuanceret, og som er fremkommen ganske naturligt ved denne Hensyntagen til de smaa